

Letrozol (Femara®)

Czym jest letrozol?

Letrozol (Femara®) to lek terapii hormonalnej stosowany w leczeniu nowotworów piersi. Stosuje się go zazwyczaj, gdy pacjentka przeszła naturalną menopauzę. Można go również stosować u pacjentek, które nie przeszły jeszcze menopauzy, ale są poddawane leczeniu w celu wstrzymania pracy jajników (menopauza przejściowa). Lek ten stosuje się też czasami w leczeniu raka piersi u mężczyzn.

Letrozol można stosować:

- przed zabiegiem chirurgicznym w celu zmniejszenia rozmiaru guza i uniknięcia konieczności usunięcia piersi (mastektomii),
- po zakończeniu innych terapii w celu obniżenia ryzyka nawrotu raka piersi,
- do kontrolowania raka piersi po nawrocie lub z przerzutami (rak piersi wtórny).

Podane tutaj informacje najlepiej czytać w połączeniu z naszymi ogólnymi informacjami o terapiach hormonalnych i rodzaju nowotworu, na który cierpi dana osoba.

Lekarz objaśni tę metodę leczenia oraz związane z nią możliwe skutki uboczne, zanim pacjentka wyrazi zgodę na jej zastosowanie. Lekarz wyjaśni powody zastosowania letrozolu i poinformuje, przez jaki okres pacjentka będzie go przyjmować.

Jak działa letrozol

Letrozol obniża w organizmie poziom hormonu o nazwie estrogen. Hormony to substancje chemiczne wytwarzane przez ludzki organizm. Pomagają one kontrolować sposób działania komórek i organów.

Estrogen może stymulować rozwój niektórych nowotworów piersi. Tego rodzaju nowotwory piersi nazywa się ER-pozytywnymi (ER-dodatnimi). Letrozol można stosować w leczeniu ER-pozytywnych nowotworów piersi w celu powstrzymania wzrostu komórek rakowych u pacjentek, które przeszły menopauzę.

U pacjentek w wieku rozrodczym estrogen wytwarzany jest głównie w jajnikach. Po menopauzie jajniki nie wytwarzają już estrogenu. Mała ilość estrogenu jest jednak wciąż wytwarzana przez tkankę tłuszczową, mięśnie i skórę. Dzieje się to za sprawą białka (enzymu) zwanego aromatazą. Działanie letrozolu polega na blokowaniu tego enzymu w celu obniżenia poziomu estrogenu w organizmie. Tego rodzaju leki nazywamy inhibitorami aromatazy.

U pacjentek, które nie przeszły menopauzy, można zastosować inne rodzaje terapii hormonalnej.

Przyjmowanie letrozolu w tabletkach

Letrozol dostępny jest w postaci tabletek, które można zażywać w domu. Lek ten należy przyjmować raz dziennie, z jedzeniem lub bez jedzenia. Należy starać się go przyjmować codziennie o tej samej porze.

Jeśli pacjentka zapomni wziąć tabletkę, powinna zrobić to, gdy tylko sobie o tym przypomni. Jeśli jednak nadeszła już prawie pora na kolejną dawkę (zostały do jej przyjęcia mniej niż 3 godziny), należy przyjąć pominiętą dawkę zgodnie z planem kolejnego dnia. Nie należy przyjmować podwójnej dawki leku.

Może zająć konieczność przyjmowania letrozolu przez kilka lat. Pielęgniarka lub lekarz omówi z pacjentką plan leczenia. Tabletki należy zawsze przyjmować ściśle według zaleceń. Jest to ważne, gdyż w ten sposób można mieć pewność, że działają one możliwie najbardziej skutecznie.

Inne kwestie dotyczące tabletek, o których należy pamiętać:

- Pacjentka powinna przechowywać leki w oryginalnym opakowaniu i w temperaturze pokojowej, z dala od źródeł ciepła i bezpośredniego działania promieni słonecznych.
- Tabletki należy przechowywać w bezpiecznym miejscu, poza zasięgiem dzieci.
- W razie wymiotów od razu po zażyciu tabletek należy skontaktować się z zespołem opieki zdrowotnej. W takiej sytuacji nie należy przyjmować dodatkowej dawki.
- Należy postarać się o nową receptę, zanim tabletki się skończą oraz upewnić się, że ma się wystarczającą ilość leku na okres urlopu.
- Jeśli leczenie zostało przerwane, należy zwrócić pozostałe tabletki farmaceutyce.

Letrozol można zażywać samodzielnie lub wraz z innymi lekami. Pielęgniarka lub lekarz omówi z pacjentką plan leczenia.

Nie należy przerywać kuracji którymkolwiek z przyjmowanych przez siebie leków, jeśli nie zalecił tego lekarz.

Skutki uboczne

Opisujemy tutaj najczęściej występujące skutki uboczne leczenia. Niniejsza broszura przedstawia również niektóre rzadziej występujące skutki uboczne.

U danej pacjentki mogą wystąpić niektóre z opisanych tutaj skutków ubocznych, jednak mało prawdopodobne jest, że wystąpią u niej one wszystkie. Jeśli dana osoba przyjmuje także inne leki przeciwnowotworowe, może odczuwać skutki uboczne, które nie zostały tutaj omówione.

Podczas leczenia pacjentka regularnie spotyka się z lekarzem, pielęgniarką lub farmaceutą. Zawsze należy im powiedzieć o zaobserwowanych skutkach ubocznych. Mogą oni przepisać leki, które pomogą ograniczyć większość skutków ubocznych. Mogą także zaoferować rady, które pomogą pacjentce sprostać sytuacji.

Większość skutków ubocznych można ograniczyć. Niekiedy jednak trudniej jest je kontrolować. Ważne jest, aby nie przerywać terapii hormonalnej bez poinformowania o tym swojego lekarza. Jeśli nie można ograniczyć skutków ubocznych, lekarz może zaproponować inny rodzaj terapii hormonalnej.

Poważne i zagrażające życiu skutki uboczne

Niektóre metody leczenia nowotworów mogą mieć poważne skutki uboczne. W rzadkich przypadkach mogą one stanowić zagrożenie dla życia. Onkolog lub pielęgniarka może wyjaśnić ryzyko wystąpienia takich skutków ubocznych u danej osoby.

Kontakt ze szpitalem

Pielęgniarka przekaze numery telefonów do szpitala. W razie złego samopoczucia lub chęci uzyskania porady można zadzwonić pod podane numery o dowolnej porze dnia i nocy. Należy zapisać te numery w telefonie lub trzymać je w bezpiecznym miejscu.

Więcej informacji

Nie możemy wymienić wszystkich możliwych skutków ubocznych tego leczenia. Istnieją pewne rzadko występujące skutki uboczne, które nie zostały tutaj przedstawione. Szczegółowe informacje można znaleźć w elektronicznym Kompendium leków (eMC).

Częste skutki uboczne

Uderzenia gorąca i poty

Uderzenia gorąca są częstym skutkiem ubocznym opisanego tutaj leczenia. Podczas takiego epizodu szyja i twarz mogą być ciepłe w dotyku i zaczerwienione. Uderzenia gorąca mogą trwać od kilku sekund do 10 minut. Osoba z nowotworem może się spocić, a potem odczuwać zimno i lepkość skóry. Podczas takiego uderzenia niektóre osoby są zaniepokojone lub drażliwe.

Istnieją sposoby na ograniczenie uderzeń gorąca.

- Należy nosić ubrania z naturalnych włókien takich jak bawełna.
- Należy ubierać się warstwowo, aby móc ściągać poszczególne warstwy w przypadku uderzenia gorąca.
- Pościel powinna być wykonana z bawełny i być złożona z warstw, które można indywidualnie zdejmować, jeśli odczuwa się gorąco.
- Temperatura w pomieszczeniach powinna być niska lub należy korzystać z wentylatora.
- Należy pić zimne, a nie gorące napoje. Należy unikać napojów zawierających kofeinę.

W miarę przyzwyczajania się organizmu do leczenia hormonalnego liczba uderzeń gorąca i potów może się zmniejszyć. Lekarz może przepisać leki, które pomagają złagodzić te objawy. Uderzenia gorąca i poty zazwyczaj ustają kilka miesięcy po zakończeniu leczenia, ale u niektórych osób utrzymują się.

Mamy również informacje dotyczące radzenia sobie z uderzeniami gorąca wywoływanymi przez menopauzę w naszych materiałach dotyczących kontrolowania objawów menopauzy.

Zmęczenie

Uczucie zmęczenia jest powszechnie występującym skutkiem ubocznym. Nie należy się śpieszyć i powinno się planować dni tak, aby mieć czas na odpoczynek. Źródłem energii mogą być niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacerki. W razie odczuwania senności nie należy prowadzić pojazdów ani obsługiwać maszyn.

Ból mięśni lub stawów

Podczas leczenia można odczuwać ból mięśni lub stawów. Jeżeli to się dzieje, należy zgłosić ten fakt lekarzowi, który może przepisać środki przeciwbólowe. Aktywność fizyczna może pomóc w uśmierzeniu bólu i zachować elastyczność stawów. Pomocne może okazać się również utrzymywanie właściwej masy ciała. Należy powiedzieć lekarzowi lub pielęgniarce, jeśli ból nie ustępuje.

Nudności, niestrawność lub ból brzucha

Jeśli pojawiają się nudności, są zazwyczaj łagodne, ale i tak należy zgłosić to lekarzowi lub pielęgniarce. Letrozol może powodować niestrawność lub ból brzucha. W przypadku wystąpienia tych objawów należy poinformować o nich lekarza lub pielęgniarkę. Mogą oni przepisać leki, które pomagają złagodzić te objawy.

Podwyższony poziom cholesterolu

Opisane tutaj leczenie może podnosić poziom cholesterolu (substancji tłuszczowej) we krwi. Aby sprawdzić ten poziom, może zostać wykonane u pacjentki badanie krwi. Lekarz może przepisać leki obniżające poziom cholesterolu.

Zmiany apetytu

Czasami przyjmowanie letrozolu wywołuje wzmożony apetyt. Zdrowe odżywianie się i zachowanie aktywności fizycznej może pomóc, jeśli pacjentka obawia się o swoją wagę. W razie zmniejszonego apetytu zalecamy częste spożywanie małych posiłków. Jeśli problemy z jedzeniem nie ustąpią, należy omówić je z lekarzem lub pielęgniarką.

Przerzedzanie się włosów

Podczas opisanego tutaj leczenia włosy mogą ulec przerzedzeniu. Zjawisko to występuje zazwyczaj w stopniu łagodnym. W razie obaw w tym zakresie można poprosić o poradę pielęgniarkę.

Wahania nastroju

Pacjentka może odczuwać w trakcie leczenia wahania nastroju. Może czuć się przygnębiona lub popadać w depresję. Wszelkie wahania nastroju należy zgłosić lekarzowi lub pielęgniarce.

Zmiany skórne

Opisane tu leczenie może wpłynąć na skórę. Może wywołać wysypkę, czasem swędzącą. Lekarz lub pielęgniarka poinformuje, jakich zmian można się spodziewać. Jeśli skóra pacjentki jest wysuszona, powinna ona używać codziennie nieperfumowanego kremu nawilżającego.

Wszelkie zmiany skórne należy zawsze zgłosić lekarzowi lub pielęgniarce. Udzieli oni porady i mogą przepisać odpowiednie kremy lub leki. Zmiany skórne zazwyczaj ustępują po zakończeniu leczenia.

Bóle głowy

Opisane tu leczenie może wywoływać bóle głowy. W przypadku wystąpienia bólu głowy należy poinformować o tym lekarza. Może on podać środki przeciwbólowe.

Zawroty głowy

Opisane tu leczenie może wywoływać zawroty głowy. Jeśli problem ten występuje, należy zgłosić to lekarzowi lub pielęgniarce.

Przyrost masy ciała

Podczas opisanego tutaj leczenia można przybrać na wadze. Właściwą masę ciała pomoże utrzymać zdrowe odżywianie się i zachowanie aktywności. Lekarz, pielęgniarka lub dietetyk udzieli więcej porad w tym zakresie.

Suchość lub krwawienie z pochwy

Opisane tutaj leczenie może spowodować zmiany w pochwie. Po rozpoczęciu tego leczenia lub zamianie innego leczenia na tu opisane może pojawić się krwawienie z pochwy. Jeśli krwawienie utrzymuje się dłużej niż kilka dni, należy zgłosić to lekarzowi lub pielęgniarce.

Aby zmniejszyć suchość pochwy i dyskomfort podczas stosunków seksualnych, można używać niezawierających hormonów kremów, żeli lub lubrykantów. Środki takie można zakupić w aptece lub może przepisać je lekarz. Mamy więcej informacji dotyczących nowotworów i stosunków seksualnych.

Biegunka

Przyjmowanie opisanego tutaj leku może wywoływać biegunkę. Biegunka oznacza wydalanie większej niż zwykle ilości stolca (kału) lub oddawanie wodnistych albo luźnych stolców. Jeśli pacjentka ma stomię, może ona być bardziej aktywna niż zwykle.

Jeśli pacjentka ma biegunkę, powinna:

- starać się pić przynajmniej 2 litry (3½ pinty) płynów dziennie,
- unikać alkoholu, kofeiny, produktów mlecznych oraz produktów spożywczych o dużej zawartości tłuszczu lub błonnika,
- poprosić personel szpitalny o poradę.

Zaparcia

Opisana tutaj metoda leczenia może wywoływać zaparcia. Zaparcie oznacza niemożność oddawania stolca tak często, jak zwykle. Czynność ta może być trudna lub bolesna. Oto kilka rad, które mogą pomóc:

- Należy pić co najmniej 2 litry (3½ pinty) płynów dziennie.
- Należy jeść produkty spożywcze zawierające duże ilości błonnika, takie jak owoce, warzywa i chleb pełnoziarnisty.
- Należy regularnie wykonywać niezbyt forsowne ćwiczenia fizyczne, takie jak krótkie spacerowanie.

W przypadku zaparcia należy poprosić personel szpitalny o poradę. Aby pomóc, lekarz może przepisać środki przeczyszczające.

Osteoporoza (ubytek masy kostnej)

Przyjmowanie opisanego tutaj leku przez kilka miesięcy może doprowadzić do ubytku masy kostnej. Nazywa się to osteoporozą i może zwiększyć ryzyko złamania kości. Przed leczeniem i podczas niego mogą być przeprowadzane badania gęstości kości w celu sprawdzenia ich stanu.

Regularne ćwiczenia fizyczne, takie jak spacerowanie, mogą poprawić zdrowie kości. Zdrowe odżywianie się także może być pomocne. Aby pomóc chronić kości, lekarz może przepisać leki o nazwie bifosfoniany. Może także zalecić przyjmowanie suplementów zawierających wapń i witaminę D.

Podwyższone ciśnienie krwi

Wszelkie problemy z ciśnieniem krwi należy zgłosić lekarzowi lub pielęgniarce. Podczas leczenia pielęgniarka będzie kontrolować ciśnienie krwi pacjentki.

Zbieranie się płynów

W stopach i kostkach mogą gromadzić się płyny, co prowadzi do puchnięcia tych części ciała. W razie zauważenia tego zjawiska lub puchnięcia innych części ciała należy poinformować o tym lekarza.

Rzadziej występujące skutki uboczne letrozolu

Wpływ na funkcjonowanie serca

Leczenie opisanym tutaj lekiem może mieć wpływ na funkcjonowanie serca. Lekarz może przeprowadzić badania, aby sprawdzić pracę serca. Badania te mogą być wykonywane przed leczeniem, w jego trakcie, a czasami po jego zakończeniu.

Należy natychmiast skontaktować się z lekarzem, jeśli u pacjentki występują:

- ból lub ucisk w klatce piersiowej,
- duszności lub zawroty głowy,
- odczucie, że serce bije zbyt szybko lub zbyt wolno.

Objawy te mogą być także wynikiem innych czynników. Ważne jest, aby w przypadku ich wystąpienia zgłosić się do lekarza.

Ryzyko infekcji

Leczenie letrozolem może obniżyć liczbę krwinek białych. Komórki te zwalczają infekcje. Jeśli liczba krwinek białych jest niska, pacjentka jest bardziej podatna na infekcje.

W przypadku wystąpienia infekcji należy niezwłocznie przystąpić do jej leczenia. W razie podejrzenia u siebie infekcji należy skontaktować się ze swoim lekarzem pierwszego kontaktu. Niektóre z możliwych objawów infekcji to:

- temperatura ciała powyżej 37,5°C (99,5°F),
- dreszcze,
- kaszel,
- ból gardła,
- potrzeba częstego oddawania moczu.

Podczas leczenia wykonuje się badania krwi.

Problemy z oczami

Opisane tu leczenie może wywoływać podrażnienie oczu, jak też niewyraźne widzenie. Wszelkie problemy z oczami lub widzeniem należy zgłosić lekarzowi.

Problemy ze snem

Opisane tu leczenie może mieć wpływ na sen. Wszelkie problemy w tym zakresie warto zgłosić lekarzowi. W razie odczuwania senności nie należy prowadzić pojazdów ani obsługiwać maszyn.

Pamięć i koncentracja

Pacjentka może doświadczać zmian w pamięci. Mogą również wystąpić trudności z koncentracją. W zapamiętywaniu mogą pomóc:

- notatnik,
- funkcja notatek w telefonie komórkowym,
- kalendarz.

Wpływ na wątrobę

Opisana tutaj terapia może wpływać na funkcjonowanie wątroby. Zjawisko to występuje zazwyczaj w stopniu łagodnym. Aby sprawdzić, czy wątroba funkcjonuje prawidłowo, przeprowadza się badania krwi.

Suchość w ustach

Opisane tu leczenie może wywoływać pragnienie i suchość ust. Jeśli pojawi się suchość lub ból w jamie ustnej, należy poinformować o tym lekarza lub pielęgniarkę. Mogą oni zasugerować środki zaradcze.

Zaburzenia smaku

Pacjentka może odczuwać gorzki lub metaliczny posmak w ustach. Pomocne w takiej sytuacji może okazać się ssanie cukierków bez cukru. Niektóre rodzaje jedzenia mogą wydawać się bez smaku lub smakować inaczej. Należy próbować różnych potraw, aby znaleźć takie, które smakują najlepiej. Zaburzenia smaku ustępują zazwyczaj po zakończeniu leczenia. Pielęgniarka udzieli pacjentce więcej porad w tym zakresie.

Inne informacje

Ryzyko wystąpienia zakrzepu

Nowotwór i niektóre leki przeciwnowotworowe mogą zwiększać ryzyko wystąpienia zakrzepu. Objawy zakrzepu to między innymi:

- pulsujący ból, zaczerwienienie lub opuchlizna nogi albo ramienia,
- nagły atak duszności lub kaszlu,
- ostry ból w klatce piersiowej, który może pogarszać się, gdy pacjentka kaszle lub bierze głęboki wdech.

Jeśli u pacjentki wystąpi którykolwiek z wyżej wymienionych objawów, powinna natychmiast skontaktować się ze szpitalem, dzwoniąc pod otrzymany całodobowy numer telefonu. Jeśli nie można połączyć się z lekarzem, należy zadzwonić pod numer **111**, pod którym można uzyskać **pilną poradę w ramach NHS**.

Zakrzepy są groźne, jednak lekarz może przepisać leki rozrzedzające krew (antykoagulanty). Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Można obniżyć ryzyko powstania zakrzepu poprzez:

- utrzymywanie aktywności fizycznej podczas terapii,
- picie dużej ilości płynów, szczególnie wody.

W celu zapobieżenia zakrzepom podaje się czasem antykoagulanty.

Laktoza

Letrozol zawiera cukier występujący w mleku krowim (laktozę). Pacjentka powinna poinformować lekarza, jeśli ma nietolerancję laktozy.

Antykoncepcja

Letrozol stosuje się zazwyczaj, gdy pacjentka przeszła naturalną menopauzę. Jeśli jednak pacjentka przechodziła menopauzę niedawno lub poddawana jest leczeniu w celu wstrzymania pracy jajników (menopauza przejściowa), wciąż zachodzi niewielkie ryzyko zajścia przez nią w ciążę. Lekarz może udzielić więcej informacji na ten temat.

Pacjentki aktywne seksualnie powinny uważać, aby w trakcie opisanego tu leczenia nie zajść w ciążę. Lek, o którym tutaj mowa, może uszkodzić rozwijający się płód.

Lekarz omówi skuteczne metody antykoncepcji nawet z pacjentkami, które przeszły już menopauzę.

Karmienie piersią

Zaleca się nie karmić piersią podczas opisanej tutaj terapii oraz przez pewien czas po jej zakończeniu. Jest to spowodowane faktem, iż leki mogą przedostać się do organizmu dziecka z mlekiem matki.

Lekarz lub pielęgniarka może udzielić więcej informacji na ten temat.

Leczenie z przyczyn nienowotworowych i leczenie stomatologiczne

W razie potrzeby uzyskania pomocy lekarskiej z powodów niezwiązanych z nowotworem należy zawsze poinformować lekarzy i pielęgniarki, że jest się objętym leczeniem przeciwnowotworowym. Należy podać dane kontaktowe onkologa prowadzącego, aby personel medyczny mógł się z nim skonsultować.

Jeśli potrzebne jest leczenie dentystyczne, należy porozmawiać z onkologiem lub pielęgniarką. Zawsze należy poinformować stomatologa o przyjmowanym leczeniu przeciwnowotworowym.

Inne leki

Niektóre leki mogą wpływać na działanie opisanej tutaj terapii lub być dla pacjentki szkodliwe w trakcie jej stosowania. Należy zawsze powiedzieć onkologowi o wszystkich lekarstwach, które pacjentka przyjmuje lub planuje przyjmować, w tym:

- lekach przepisanych przez lekarza,
- lekach kupowanych bez recepty w aptece lub innym sklepie,
- witaminach, lekach ziołowych i uzupełniających formach leczenia.

Należy poinformować innych lekarzy, farmaceutów i dentystów, którzy przepisują lub podają pacjentce leki, że przyjmuje ona terapię przeciwnowotworową opisaną w tej broszurze.

Właściwa opieka i wsparcie dla pacjentek

Jeżeli pacjentka ma nowotwór i nie mówi po angielsku, może się obawiać, że to wpłynie na jej leczenie i opiekę. Zespół opieki zdrowotnej powinien jednak zaoferować każdej pacjentce poziom opieki i wsparcia oraz informacje, które spełniają jej potrzeby.

Wiemy, że czasami ludzie mogą doświadczać dodatkowych trudności, próbując uzyskać właściwe wsparcie. Na przykład jeśli ktoś pracuje zawodowo lub ma rodzinę, może być mu trudno znaleźć czas, aby zgłaszać się na wizyty w szpitalu. Może także martwić się o pieniądze i koszty dojazdu. Wszystko to może wywoływać stres i można nie wiedzieć, jak sobie z tym poradzić.

Pomoc jest jednak dostępna. Nasza telefoniczna linia wsparcia może zaoferować w języku pacjentki poradę dotyczącą takiej sytuacji. Można porozmawiać z pielęgniarkami, doradcami finansowymi, doradcami zajmującymi się świadczeniami społecznymi czy pracą zawodową. Osobom z nowotworami oferujemy także dotacje od fundacji Macmillan. Są to jednorazowe kwoty pieniędzy, które można przeznaczyć na takie wydatki, jak parking szpitalny, przejazdy, opiekę nad dziećmi czy rachunki za ogrzewanie.

Możliwość rozmowy z organizacją Macmillan w swoim języku ojczystym

Można zadzwonić do organizacji Macmillan pod bezpłatny numer 0808 808 00 00 i porozmawiać z nami w swoim języku ojczystym za pośrednictwem tłumacza. Pacjentka może porozmawiać z nami o swoich obawach i kwestiach medycznych. Po uzyskaniu połączenia telefonicznego wystarczy powiedzieć po angielsku nazwę swojego języka. Nasza infolinia jest czynna 7 dni w tygodniu w godzinach od 8:00 do 20:00.

Nasze materiały

Nasza broszura informacyjna została napisana, przejrzana oraz zredagowana przez zespół Cancer Information Development organizacji Macmillan Cancer Support. Jej treść skonsultowano również ze specjalistami w dziedzinie medycyny oraz osobami chorymi na nowotwór.

Naszym informacjom na temat nowotworów przyznano znak jakości PIF TICK. Został on stworzony przez Patient Information Forum i gwarantuje, że spełniliśmy 10 kryteriów tej organizacji w zakresie wiarygodności prezentowanych informacji na temat zdrowia.

Ostatnia redakcja tekstu: 1 listopada 2022 r. | Następna zaplanowana redakcja tekstu: 1 maja 2025 r.

© Macmillan Cancer Support 2022 – organizacja charytatywna zarejestrowana w Anglii i Walii (261017), Szkocji (SC039907) oraz na Wyspie Man (604), działająca także w Irlandii Północnej. Spółka z odpowiedzialnością ograniczoną do wysokości gwarancji, zarejestrowana w Anglii i Walii pod numerem 2400969. Numer rejestracyjny spółki na Wyspie Man: 4694F. Adres siedziby: 89 Albert Embankment, London, SE1 7UQ. Numer VAT: 668265007

Dokładamy wszelkich starań, aby przekazywane przez nas informacje były dokładne i aktualne, jednak nie mogą one zastąpić specjalistycznej porady lekarskiej udzielonej konkretnemu pacjentowi. W zakresie dopuszczonym przez prawo organizacja Macmillan nie ponosi odpowiedzialności w związku z wykorzystaniem informacji zawartych w niniejszej publikacji, informacji od osób trzecich ani informacji zawartych na podanych stronach internetowych lub do których przedstawiono odnośniki.

